

KOGA USPORE DJELA NEĆE GA UBRZATI PORIJEKLO

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike, koji ne tuguju zbog prošlosti, ne opterećuju se zbog sadašnjosti i ne strahuju za budućnost.

Braćo moja u Dini Islamu! Od prošlosti i od stare slave se ne živi. Ono što je prošlo ne može se vratiti. I historija kad se ponavlja, ne ponavlja se sa istim osobama. Prošlost se ne može promijeniti, ali se grješke iz prošlosti mogu barem djelimično ispraviti i gubici nadoknaditi. U bīti, čovjek živi samo ovaj dan. Za ono što je prošlo i što se danas dešava Allahu će račun polagati. A polagat će račun i za sutra ako osvane, ali niko ne zna hoće li osvanuti. Zato čovjek kada pravi planove za budućnost uvijek mora da uračuna i smrt te obavezno kaže "inšallah" (akobogda). Jer ako Bog ne da, onda se neće ni dogoditi. Čitam jučer izjavu jednog fudbalera koji je otišao u S. Arabiju da igra fudbal. Kaže: "Obezbijedio sam i svoje unuke." A ne zna ni hoće li imati unuke. A i unuci, ako dođu, neće živjeti od slave svoga djeda. S tim u vezi je Poslanik, s.a.v.s., rekao:

مَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ

"Koga uspore njegova djela, neće ga ubrzati njegovo porijeklo." (hadis bilježi Muslim)

Dakle, Allah ne gleda u naše porijeklo već u naša srca i naša djela, a naša su djela u velikoj mjeri generisana željom i voljom našeg srca.

Braćo moja! Samo Allah Dragi poznaje prošlost, sadašnjost i budućnost. Nama je o tome dato samo malo znanja, pa mi sa to malo znanja gledamo da se što bolje uklopimo u životni sistem. Naše djelovanje je dodatno ograničeno Allahovom voljom. Odnosno, mi hoćemo nešto ali da li ćemo u tome uspjeti zavisi samo od Allahove volje. Drugim riječima, imamo ograničenu volju, ali ćemo ipak za svako svoje djelo i svoju odluku biti pitani. Tu negdje je zapisana i naša sudbina, koja je duboko vezana za naše želje i planove. Mi ne znamo šta je pred nama ali Allah zna, i na osnovu naših kao i Njegovih planova On nam je isplanirao budućnost. Čak je i svaku našu dovu kojom mijenja budućnost već zapisao u našu sudbinu. Prema tome, šta god da nam se desi ne smijemo kriviti Uzvišenog Allaha niti sudbinu, već sami sebe i svoje želje. On nam je dao slobodu izbora i snagu da učinimo djela, ali nije On kriv ako mi zglajzamo. I šta god da nam se desilo, znajmo – drugačije nije moglo biti. Sviđalo se to nama ili ne.

Braćo draga! Sve ovo što sam do sada rekao, pa čak i više od toga, sadržano je u hadisu u kome Poslanik, s.a.v.s., poručuje:

الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، اُحْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ

"Jak vjernik je bolji i draži Allahu od slabog vjernika, a u obojici je dobro. Nastoj da uradiš ono što će ti koristiti, traži pomoć od Allaha i nemoj klonuti, a kada te neka nedaća pogodi nemoj reći: 'Da sam uradio tako, bilo bi tako i tako', nego reci: 'Allah je odredio i šta je htio uradio.' Jer (riječ) 'da sam' otvara vrata šejtanu." (hadis bilježi Muslim)

Braćo moja! Kada budemo shvatili poruke ovog hadisa, shvatit ćemo i sâmi sistem života, svrhu svoga postojanja i dešavanja u svijetu. A to shvatanje treba da nas pokrene na akciju. Možda ne možemo neke stvari promijeniti, ali poput onog mrava što je nosio kap vode da gasi vatru oko Ibrahima, a.s., možemo uraditi ono što je do nas ili barem pokazati na čijoj smo strani. Možda nemamo dovoljno snage da postignemo sve ono što želimo, ali se poput Ibrahima, a.s., možemo u potpunosti osloniti i pouzdati u Dragog Allaha, Koji nam je dovoljan, Koji će nam sigurno pomoći i Koji će nas spasiti, pa makar sve oko nas gorjelo. Možda ne možemo vratiti vrijeme i promijeniti prošlost, ali možemo naučiti lekciju za budućnost. I u svakom slučaju, za prošlošću i ljudima koji su izašli iz našeg života ne treba da tugujemo, jer da su bili dobri za nas ostali bi. Ovako, oni su samo trag sudbine koji nas nije mogao zaobići, kao i još jedna lekcija za budućnost. A čovjek dokle god je živ učit će, i iz svojih i iz tuđih grešaka i iskustava.

Isto tako, ni prokleti šejtan neće prestati da nas napada i na zlo nagovara dokle god je duša u našem tijelu. On neće odustati čak ni u trenutku dok budemo umirali, borit će se do našeg zadnjeg daha da nam oduzme iman pa da se vratimo Gospodaru mahajućih šaka. Zato, kad god osjetimo da želimo učiniti neko loše djelo, čak i ono djelo koje nam prokleti šejtan prikaže lijepim a mi znamo da nije lijepo, sjetimo se da nas Gospodar vidi, da će meleki zapisati to djelo ako ga učinimo, da će Gospodaru podnijeti izvještaj i da će nas Gospodar za to pitati. Pogotovo čuvajmo svoj spolni organ i jezik, jer oni mogu da unište puno više nego što možemo i da zamislimo.

Na kraju, nikada nemojmo zaboraviti ni to da je Uzvišeni Allah milostiv, da je spreman sve grijehe da oprosti i da mnoge grijehe i obriše.

Molim Dragog Allaha da nam otvori vrata svakog dobra. Amin.